

شهادت استاد اخلاق آیت الله "سید عبدالحسین دستغیب" سومین شهید محراب در شیراز (1360ش)

آیت الله سید عبدالحسین دستغیب در سال 1292 شمسی (عاشورای 1332 ق) در شیراز در خانواده‌ای که 800 سال سابقه علم و فضیلت دارند متولد گردید.

آیت الله سید عبدالحسین دستغیب در سال 1292 شمسی (عاشورای 1332 ق) در شیراز در خانواده‌ای که 800 سال سابقه علم و فضیلت دارند متولد گردید. وی پس از سپری کردن مقدمات علوم اسلامی، در 22 سالگی به نجف اشرف مهاجرت نمود و در آنجا از محضر استادانی چون سید ابوالحسن اصفهانی، شیخ محمد کاظم شیرازی و سید میرزا آقا اصطهباناتی استفاده نمود و پس از سالیانی اقامت در نجف، از بزرگان حوزه علمیه آن سامان، اجازه اجتهاد گرفت. در نجف روح جستجوگر آن شهید در پی یافتن صاحب‌دلی بود که او را به ودای ایمن برساند، تا آنکه سرانجام در محضر پرفیض استاد اخلاق، میرزا محمد علی قاضی تبریزی، آرامش یافت و از خواص استاد شد. آیت الله دستغیب همراه با قیام امام خمینی(ره) در سال 1341، مبارزات خویش را آغاز نمود و در 15 خرداد 1342 بازداشت و به تهران تبعید گردید. از آن پس چندین بار در مدت حکومت طاغوت بازداشت و تبعید شد. در طی این مقطع از مبارزات بود که ایشان به همراه چهار تن دیگر از علما، اعلامیه‌ای صادر و شاه را از سلطنت خلع نمودند. آیت الله دستغیب پس از پیروزی انقلاب اسلامی وظایف ارزشمندی را در نظام جمهوری اسلامی از جمله: نمایندگی مردم شیراز در مجلس خبرگان، امامت جمعه شیراز و نمایندگی امام خمینی(ره) در استان فارس به عهده گرفت. آیت الله دستغیب علاوه بر خدمات متعددی که صرف ساخت، تاسیس و بازسازی بناها و آثار خیریه نمود دارای تالیفات متعددی است که آدابی از قرآن، معراج، ایمان، گناهان کبیره، قلب سلیم، داستان‌های شگفت و... از آن جمله‌اند. این عالم وارسته و معلم اخلاق سرانجام در بیستم آذر 1360 ش برابر با چهاردهم صفر 1402 ق هنگامی که برای ادای نماز جمعه عازم محل برگزاری آن بود از سوی منافقین ضدانقلاب در 68 سالگی به شهادت رسید.